

SİNCAP SİP ÖĞRENİYOR

Pazartesi sabahı yavru hayvanlar erkenden uyanıp Orman Okulu'na doğru yola koyuldular. Kaplumbik yola herkesten önce çıktı. Tavşık kahvaltı tabağını silip süpürdü. Yol üstündeki havuçlardan da birkaç tane ağzına atıverdi. Minik serçe, palamut ağacının dalındaki yuvasından Orman Okulu'na uçarken şarkılar söyledi. Diğer kuşlar da ona eşlik ettiler. Kuş seslerini duyan yavru hayvanlar okul saatinin yaklaştığını artık biliyorlardı.

Yavru sincap Sip ise badem ağacındaki minik yuvasında güzel bir kahvaltı yaptı. Daha sonra dalların üzerinden hopyaya zıplaya Orman Okulu'na doğru yola çıktı. Ormandaki herkes, Sip'in yere hiç inmeden dalların üzerinden zıplaya zıplaya Orman Okulu'na gidebildiğini biliyordu. Bu çok eğlenceli görünüyordu ama oldukça zor olmalıydı.

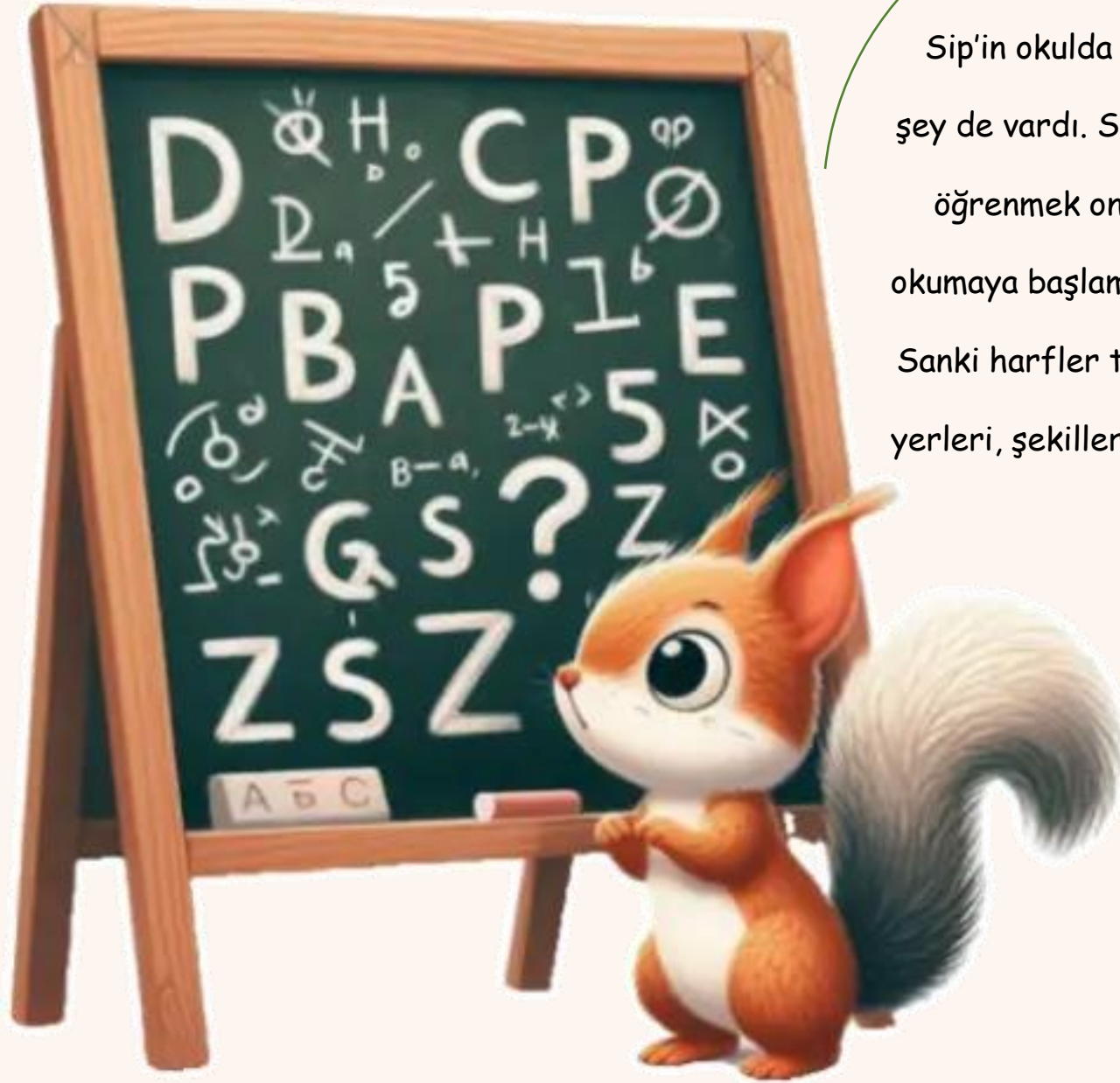
Sip okula giderken Tavşik'e selam verdi. Onun için elma ağacının en üst dalından en iri ve kırmızı elmayı kopardı. Tavşik buna çok sevindi. Arkadaşı kirpi için de sulu birkaç erik koparmayı ihmal etmedi. Ağaçların en üst dallarındaki lezzetli meyvelere birçok yavru hayvan belki uzanamazdı ama Sip, arkadaşları için meyveleri kolaylıkla toplardı.

Sip, küçük olmasına rağmen uzak mesafelere zıplayabiliyordu ve yükseklere tırmanabiliyordu. Sip, bu sabah da daldan dala hoplaya zıplaya Orman Okulu'na ulaştı. Kirpiye de yolda topladığı erikleri verdi. Yavru kirpi çok sevindi ve Sip' e teşekkür etti. Sip arkadaşlarının mutlu olduğunu görünce kendisi de mutlu oluyordu.

Sip eğlenceli yeni oyunlar öğreniyordu.
Müzik dersinde Serçe ve Bülbül ile şarkı söylerken ceviz kabuklarıyla ritim tutuyordu.
Resim dersinde de kuyruğunu rengârenk boyayıp resim yapmıştı. Tüm sınıf bunu çok ilginç bulmuştu. Hatta öğretmeni Baykuş bu resmin etrafına herkesin patisini basmasını istemişti. Rengarenk olan bu resmi sınıfın kapısına asmıştı.

Sip'in okulda sevdiği birçok şey vardı. Ama onu üzen bir şey de vardı. Sip ne kadar çaba gösterse de yeni harfleri öğrenmek onun için çok zordu. Arkadaşları yavaş yavaş okumaya başlamışken Sip okumakta zorlandığını fark etti. Sanki harfler tahtada dans ediyorlardı. Harflerin sürekli yerleri, şekilleri değişiyordu. Harfler bir türlü yerlerinde durmuyor gibiydi.

Özellikle de "d, b ve p" harfleri hareket ederken birbirlerinin yerine geçiyorlardı. Sanki üçüz kardeşlerdi ve onları ayırt etmek çok zordu. 6 ve 9 da ikiz kardeş gibiydi. Sip zorlandıkça üzülüyordu. Hatta zorlandığı için bazen okumak ve yazmak istemiyordu.

Arkadaşı Tavşik ona yardım etmek için elinden geleni yaptı. Ama yine de harfler yerinde durmuyordu.

Öğretmen Baykuş bir süredir Sip'i izliyordu. Sip'in öğrenmek için bazen farklı yöntemlere ihtiyacı olduğunu anlamıştı. Çünkü Sip birçok şeyi en iyi şekilde yapmayı öğrenmişti bile. Mesela daldaki en olgun ve lezzetli meyveleri ayırt edebilmeyi öğrenmişti. Yüksek dallara tırmanmayı öğrenmişti. Badem ve cevizin sert kabuklarını kolayca açmayı öğrenmişti. Harfleri de öğrenebilirdi ama biraz yardıma ihtiyacı vardı.

Öğretmen Baykuş "Çocuklar hepiniz farklı görünüyorsunuz. Böylece sizi ayırt edebiliyorum. Görünmeyen özellikleriniz de görünüşünüz kadar farklı. Yetenekleriniz farklı. Sesiniz farklı. Öğrenme hızınız farklı. Sizi farklılıklarınızla seviyorum." dedi.

Sip arkadaşlarından daha farklı öğreniyordu. Harfleri öğrenmek için tahtaya yazılmış olmaları yetmezdi. Öğretmen Baykuş'un aklına bir fikir geldi. Sip'in önündeki defteri kaldırdı ve onun yerine içinde tuz olan bir tepsi koydu. "Defter yerine hadi bunu kullanmayı deneyelim" dedi. Sip şaşırды ama tepsideki tuzun üstüne patisi ile yazılar yazmak keyifliydi. Yine de tahtadaki harfler hala yerinde durmuyordu.

Tüm sınıf bir oyun oynamaya karar verdiler. Yeni öğrendikleri harfi önce öğretmenleri onların avucuna yumuşak kanadıyla yazdı. Sip avucunun gıdıklandığını hissedip güldü. Sonra tüm öğrenciler ellerine bu harfi çizdiler. Son olarak da sıra oldular ve herkes önündeki arkadaşının sırtına yeni öğrendiği harfi yazdı. Sırtlarına yazılan harfi tahmin etmeye çalıştılar. En son da ikili grup oluşturup birbirlerinin avuçlarına harfleri çizerek tahmin etmeye çalıştılar. Tüm sınıf bu etkinliği çok sevmişti.

Baykuş öğretmen "Hadi çocuklar bahçeye çıkıyoruz!" dedi. Öğrenciler bahçede gruplara ayrılıp el ele tutuşarak harf heykelleri oluşturdu. Heykellerin fotoğrafını çektiler sınıftaki panoya asmak için. Yeni etkinlikleri tüm sınıf sevmiş görünüyordu.

Ertesi günkü ödevleri tüm sınıfa harf kurabiyeleri yapmaktı. Herkes öğrendiği bir harf seğti.

Sip ise en zorlandığı harflerden biri olan "b" harfini seğti. Öğretmen Baykuş cesaretinden dolayı Sip'i tebrik etti, arkadaşları da alkışladılar.

Sip bugün okulda olanları heyecanla ailesine anlattı.

Bademli kurabiye yapmak istediğini söyledi ve kurabiye için gereken bademlerin hepsini tek başına kolaylıkla açtı. Sip'in sert badem kabuklarını kolayca

kırdığını gören babası onunla gurur duyduğunu söyledi. Bademleri kurabiye hamuruna karıştırıp şekil verecektiler ki Sip bunun kendi ödevi olduğunu ve kendi şekil vermek istediğini söyledi. Anlaşılan Sip hem sert kabukları kırmada becerikli hem de sorumluluk sahibiydi. Önündeki b harfine bakarak

bir sürü kurabiye yaptı.

Ertesi sabah yavru hayvanlar heyecanla uyandılar. Yaptıkları kurabiyeleri arkadaşlarıyla paylaşacaklardı. Herkes heyecanlı ve neşeli görünüyordu. Sip ise bademli kurabiyeleri masaya bırakırken gururla "Hepsini ben yaptım!" dedi. Sonra birini eline alıp gösterirken "Bunlar "b" kurabiye ama ters çevirirseniz "d" oluyor ve "p" bile olabiliyor. Tek kurabiye ile üç harf yapabilirsiniz" dedi.

Enfes kurabiye kokuları tüm sınıfı sarmıştı.
Herkes tabağına yiyebileceği kurabiyeleri aldı.
Baykuş öğretmen öğrencilere
"Kurabiyelerinizi hemen yemeyin, önce
koklayın. Sonra dokunup şekline bakın ve
yavaş yavaş ağızınızda dağılırken içinde ne
olduğunu tahmin etmeye çalışın" dedi.

Sip "S, İ ve P" harflerini seçmişti çünkü kurabiyelerle önce ismini yazdı. Bunu gören arkadaşları da kurabiyelerle isimlerini yazdılar. Herkes lezzetli kurabiyeleri yiyip arkadaşlarına teşekkür etti.

O günden sonra öğretmen Baykuş Sip'in karıştırdığı harfleri tahtaya yazarken farklı renkli kalemler kullandı. Tahtaya yazarken aynı zamanda yazdıklarını okudu. Sip ise eskisi kadar zorlanmadığını fark etti. Zorlandığı zamanlar öğretmeni, arkadaşları ve ailesi ona yardımcı oluyordu. Öğretmen Baykuş bazen şarkılarla, bazen resimlerle bazen de oyunlarla anlatıyordu.

Hatta bir seferinde Sip sayıları ezberlemekte zorlanınca sayılarla ilgili Serçe bir şarkı söylemişti. Tüm sınıf önce onu dinleyip sonra eşlik ettiler. Sip şarkıyı söylerken sayıları çoktan ezberlemişti bile.

Öğrenmek zor olsa da öğrenmenin yeni yollarını keşfetmek çok eğlenceliydi.

SİNCAP SİP ÖĞRENİYOR

ORMAN OKULU SERİSİ -2-

